

Beleidsregel definitie internettoegangsdienst in de zin van artikel 7.4a Telecommunicatiewet

Artikel 7.4a van de Telecommunicatiewet is van toepassing op het aanbieden van een internettoegangsdienst. In de toelichting is uitgelegd dat het begrip internettoegangsdienst ruim moet worden uitgelegd om omzeiling van de netneutraliteitsbepaling te voorkomen. Alleen het leveren van een enkele losse dienst via internet (hierna: internetdienst) is van artikel 7.4a uitgesloten. Zodra aan een eindgebruiker meer dan één losse internetdienst wordt geleverd is sprake van het aanbieden van een internettoegangsdienst. Hieronder wordt mede verstaan het aan een eindgebruiker leveren van een losse internetdienst in combinatie met een internettoegangsdienst.

De Minister van Economische Zaken,

TOELICHTING

Achtergrond netneutraliteit

Artikel 7.4a van de Telecommunicatiewet bevat een verbod op het belemmeren of vertragen van diensten en toepassingen op het internet. Ook verbiedt de zogenaamde netneutraliteitsbepaling dat het tarief van de internettoegangsdienst afhankelijk wordt gemaakt van de diensten en toepassingen die via het internet worden aangeboden of gebruikt.

De gedachte achter de netneutraliteitsbepaling is dat de aanbieder van internettoegang alle diensten gelijk moet behandelen, om eindgebruikers (zowel burgers, consumenten als aanbieders van internetdiensten) in staat te stellen om vrij te kunnen blijven kiezen uit een zo breed mogelijk aanbod van diensten via het internet. Uitgangspunt van de netneutraliteitsbepaling is dat een aanbieder van een internettoegangsdienst niet mag bepalen hoe de gebruiker met de internettoegang om kan gaan: het is de gebruiker die moet kunnen bepalen welke website hij bezoekt en welke diensten en toepassingen hij gebruikt. De aanbieder van een internettoegangsdienst mag deze keuzes niet beïnvloeden door bepaalde websites, diensten of toepassingen te vertragen of te blokkeren, onaantrekkelijk te maken door ze bijvoorbeeld extra financieel te belasten of juist aantrekkelijker te maken dan alternatieve diensten door ze tegen een gunstiger tarief door te geven. Het derde lid van artikel 7.4a verbiedt daarom zowel negatieve als positieve prijsdiscriminatie.

Reikwijdte: internettoegangsdiensten vs losse diensten

Dit verbod is gericht tot aanbieders van openbare elektronische communicatienetwerken waarover internettoegangsdiensten worden geleverd en aanbieders van internettoegangsdiensten. In de parlementaire geschiedenis is het begrip *internettoegangsdiensten* als volgt toegelicht:

"Het moge duidelijk zijn dat de term internettoegangsdienst breed moet worden uitgelegd, om te voorkomen dat deze bepaling wordt omzeild. Indien toegang tot websites, meerdere diensten of toepassingen, zoals apps, wordt aangeboden is er in ieder geval sprake van een internettoegangsdienst. Het is op grond van dit artikel dan ook in ieder geval niet toegestaan om een dienst, bestaande uit toegang tot (bepaalde) webpagina's, diensten of toepassingen, aan te bieden, waarbij het gebruik van bepaalde toepassingen of diensten wordt geblokkeerd of apart wordt getarifeerd. Dit betekent dat aanbieders wel losse diensten via het internet, maar geen pakketten voor toegang tot een deel van het internet kunnen aanbieden."

"Ter vermijding van misverstanden hechten de indieners eraan om te benadrukken dat het providers op grond van dit artikel is toegestaan om losse diensten aan te bieden via internet. Zo kan de aanbieder een los abonnement aanbieden voor mobiel bellen via VoIP in plaats van met de gewone mobiele telefoondienst (denk hierbij aan een VoIP mobiele telefonie-abonnement). Deze dienst wordt weliswaar via het internet geleverd, maar het is geen dienst die bedoeld is om toegang tot internet te verlenen. Een dergelijke dienst is dan ook geen internettoegangsdienst zoals bedoeld in dit artikel, maar een telefoondienst. In deze gevallen is het toegestaan het overige internetverkeer (bij een VoIP-onlyabonnement al het verkeer dat niet voor VoIP wordt gebruikt) te blokkeren."

De toelichting maakt duidelijk dat het aanbieden van een losse dienst via het internet, niet onder artikel 7.4a van de Telecommunicatiewet valt, omdat er dan geen sprake is van een 'internettoegangsdienst'. Met een losse dienst wordt een dienst of toepassing bedoeld die via internet wordt geleverd, maar waarbij uitsluitend die dienst of toepassing kan worden gebruikt: de rest van het internet wordt niet toegankelijk gemaakt voor de abonnee. Deze mogelijkheid is bewust toegestaan voor consumenten die geen behoefte hebben aan internettoegang, maar wel één specifieke dienst (zoals een e-maildienst of een streaming muziekapp) willen gebruiken die over internet wordt geleverd.

Losse dienst geen manier om netneutraliteit te omzeilen

De toelichting maakt duidelijk dat het niet is toegestaan om pakketten van losse diensten aan te bieden, waarbij slechts toegang tot een deel van het internet wordt aangeboden (en de rest wordt

geblokkeerd): zodra meer dan 1 'losse dienst' tegelijk wordt geleverd is sprake van een internettoegangsdienst die aan de regels in artikel 7.4a moet voldoen. Dit om te voorkomen dat het begrip 'losse dienst' wordt gebruikt om alsnog niet-netneutraal toegang tot het internet te leveren. In diezelfde gedachte is het ook niet toegestaan om via een zogenaamde losse dienst het verbod op prijsdiscriminatie te omzeilen, bijvoorbeeld door een internettoegangsdienst te leveren in combinatie met een losse dienst die tegen een gunstiger tarief kan worden gebruikt (bijvoorbeeld door het dataverbruik voor die dienst niet in rekening te brengen of uit te zonderen van de maandelijkse datalimiet) dan andere internetdiensten. Een losse dienst die in combinatie met een internettoegangsdienst wordt afgenomen is dan ook geen losse dienst meer in de zin van artikel 7.4a.

De Minister van Economische Zaken,